

88. Bármily hosszú az utunk...

1. Bár - mily hosz - szú az u - tunk, S telt kí - sér - tés - sel,
S jár a za - rán - dok - lá - sunk Mély meg - ve - tés - sel,

El - vi - sel - jük jó - kedv - vel, S nem ab - ban bí - zunk,

A - mit az e - rőnk mí - vel, Ha - nem mit U - runk.

2. Benne erősen bízunk, S az a reményünk:
Nem engedi Jézusunk, Hogy mi elvesszünk;
Hogyha lelki éltünkben Erőtlenednénk,
Nem hagy el a szükségben, Hisz Ő a miénk!
3. Ki sziklából fakasztá A forrás vizét,
És a hollókra bízá Illés élelmét,
Néhány hallal s kenyérrel Ezret étetett,
Ő jön segítségével, S megment bennünket.
4. Aki a világokat Kezében tartja,
És minden hajszaunkat Megszámlálhatja;
Kicsi és nagy önála Latba nem esik,
Irgalommal gyógyítja Lelkünk bajait.

5. Szeretve, ki megnyitá Nékünk az eget,
És az utat mutatá, Mely oda vezet;
Készen tartja a helyet, S nem engedi meg,
Hogy bajaink bennünket Elveszítsenek.
6. Nem, azt Ő nem akarja, – Isten a jószág! –
Amit ígér, megadja, – Azért bátorság!
Hogyha baj ér titeket Vándorlástokban:
Csak fölfelé nézzetek, Az üdv közel van!

89. A Golgotára fel...

1. A Gol-go - tá - ra fel, Jé - zus - hoz vá - gyom én:

Hall - gat - ni, mit be - szél, S mint hal meg ke - reszt - jén.

2. Mily szörnyű fájdalom Emészti lelkedet!
Ím szól: – Ő, Istenem! Mért hagysz el engemet?
3. De bosszút nem ismer, Hallom esdő szavát:
– Ő, bocsáss meg nékik, Mit tesznek, nem tudják!
4. A síró Máriát Vigasszal látja el:
– Lásd, anya, Fiadat! – Barátom, ne hagyd el!
5. Így szól a latorhoz A kegyelem szava:
– A paradicsomban Még velem leszel ma!
6. Kiáltja: – Szomjazom! – S így nincsen olyan kín,
Mit legjobb barátunk Nem tűrt el keresztjén.
7. Szól fejét lehajtva: – Ím elvégeztetett!
Atyám, szent kezedbe Ajánlom lelkemet!